

dies –iei, m./f.

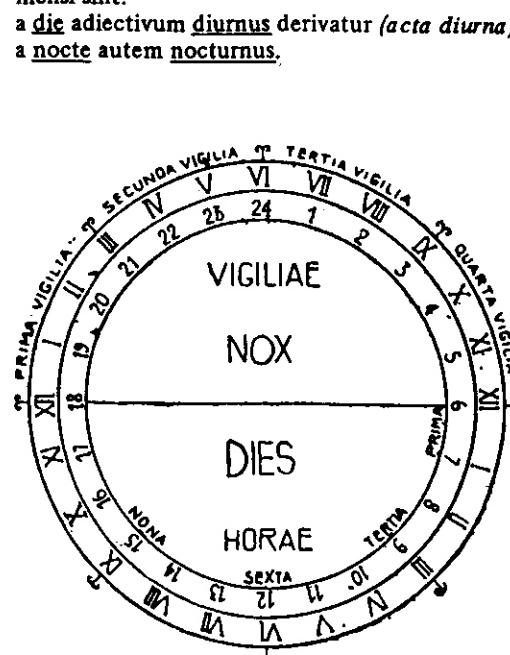
apud Romanos dies et nox in duodecim horas dividebatur, quae secundum tempus anni longiores aut breviores erant.

in castris nox quattuor vigiliis (*vigiles, vigiliae*) constabat. interdiu hora *prima* ab ortu solis numerabatur (plus minus horae sextae nostri temporis congruit), hora *tertia* media erat inter ortum solis et meridiem. hora *sexta* meridie coepit, hora *nona* media erat inter meridiem et occasum solis. aestate ab hora *sexta* cum maximus erat calor, Romani somnum capere solebant (a quo italiane: la siesta).

prima, tertia, sexta, nona in coenobiis tempora orationum et cantuum sunt, quae nomina ab his horis capiunt.

tabula monstrat quomodo Romani in aequinoctiis (*aequinoctium, solstitium*) diem et noctem mensi sint.

a *die* adiectivum *diurnus* derivatur (*acta diurna*), a *nocte* autem *nocturnus*.

calendarium –i, n.

a) Latini hoc nomine appellant librum, in quo faeneratores prescribebant nomina eorum, quibus pecuniam faenori dederant et pensionis solvendae quantitatem. quoniam *Kalendis* pecunia faenebris collocari solebat, et Kalendis itidem, vel Idibus eius usura solvi.

b) **posterioribus temporibus calendarium dictum est etiam liber, in quo anni, mensium ac dierum ac lunarium mutationum ratio per-

scribitur, vide specimen calendarii ruralis in illustratione apposita.

Horae –arum, f. pl.

sunt deae, quae horis praesunt, Iovis ac Themi-dis filiae, apud mythologos communiter tres. Horae sunt tribusque temporibus anni respondentibus.

tres Horae in opere caelato aerae cuiusdam villae Borghese; exemplar huius operis caelati aetate Periclis (V. saeculo a. Ch. n.) perfectum est prima Hora, quae flores portat, respondet *veri*, secunda uvis *autumnum* indicat, tertia manu sinistrâ *spicam* frumenti gerens est *aestas*. deest quartum tempus anni, *hiems*.

horologium –i, n.

horologium est instrumentum, quo tempus diei definitur, sive horologio *solario* sive *clepsydra*: in clepsydra aqua e superiore vase in inferius vas guttatum cadens tempus indicat.

vigiles, vigiliae

vigil (–is) est is, qui vigilat, qui non dormit. *vigiles* sunt excubitores nocturnique custodes. *vigilia*, –ae, f. est vigilatio, insomnia. in re militari *vigilia* dicitur, quae fit a militibus custodiendi causa.

vigiliae militares quattuor erant, prima, secunda, tercua, quarta. singulæ tribus horis constabant. noctes in duodecim horas dividebantur, quae aestivo tempore breviores, hiemali tempore autem longiores erant. (*dies*) Hieronymus, ep. 140, n. 8, 2:

„nox in quattuor vigilias dividitur, quae singulæ trium horarum spatio supputantur ...“

imago *vigiliae* militaris ex *Aeneide* Vaticana sumpta.